

Vor og sumar 2015

Leikskólinn Kópasteinn

Vor og Sumar '15

Sá ég Spóa

Sá ég Spóa
suður' í flóa
syngur Lóa
út í móa
bí, bí, bí, bí
vorið er komið
víst á ný.

Lóan er komin

Lóan er komin að kveða burt snjóinn
kveða burt leiðindin, það getur hún
hún hefur sagt mér að senn komi Spóinn
sólskin í dali og blómstur í tún.
Hún hefur sagt mér til syndanna minna
ég sofi of mikið og vinni ekki hót.
Hún hefur sagt mér að vaka og vinna
vonglaður taka nú sumrinu mót.

(Páll Ólafsson)

Vorvindar glaðir

Vorvindar glaðir, glettnir og hraðir
geysast um löndin létt eins og börn.
Lækirnir skoppa, hjala og hoppa,
hvíld er þeim nóg í sæ eða tjörn.
Hjartað mitt litla hlustaðu á,
hóar nú smalinn brúninni frá.
Fossbúinn kveður, kætir og gleður
frjálst er í fjalladal.

(Helgi Valtýsson)

Vertu til

Vertu til er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.
Komdu út því að sólskinið vill sjá þig
::sveifla haka' og rækta nýjan skóg. Hei!!!:

(Tryggvi Þorsteinsson)

Sólin skín og skellihlær

Sólin skín og skellihlær,
við skulum syngja lag.
Vetur kaldur var í gær,
en vorið kom í dag.

Fallerí, fallera,
fallerí, fallera-ha-ha-ha-ha-ha,
fallerí fallera,
en vorið kom í dag.

Þjóðlag frá Austurríki

Ég nestispoka á baki ber

Ég nestispoka á baki ber
og bregð mér upp á fjöll
þar fjöldi álfa fylgja mér
og ferleg hamratröll.

Holle rí, holle ra,
holle rí, holle ra, ha, ha, ha...
holle rí, holle ra,
holle rí, ha, ha, ha, ha.

Svo líða dagar, líða ár
og líttill verður stór.
En oft man halur hærugrár
hvar hann sem drengur fór.

Holle rí, holle ra,
holle rí, holle ra, ha, ha, ha...
holle rí, holle ra,
holle rí, ha, ha, ha, ha.

Við göngum mót hækkandi...

Við göngum mót hækkandi
sól, sól, sól
og sjáum hana þýða allt er
kól, kól, kól.

Svo vætlurnar streyma
og vetrinum gleyma
því vorið er komið með
sól. sól, sól.

Sól sól skín á mig

Sól sól skín á mig
ský ský burt með þig.
Gott fyrir sólina að gleðja sig
sól sól skín á mig.

Sólin er risin, sumar í bænum,
sveitirnar klæðast feldinum grænum.
Ómar allt lífið af yndi og söng
unaðsbjörtu dægrin löng.

Sól sól skín á mig
ský ský burt með þig.
Gott fyrir sólina að gleðja sig
sól sól skín á mig.

Blóm brekkur skrautlegar iðandi anga
andblærinn gælir við marglita vanga
ómar allt lífið af yndi og söng
unaðs björtu dægrin löng

Sól sól skín á mig
ský ský burt með þig
gott er í sólinni að gleðja sig
sól sól skín á mig.

Sól úti, sól inni
Sól úti, sól inni,
sól í hjarta, sól í sinni.
Sól - bara sól!

Signir sól

Signir sól, sérhvern hól,
sveitin klæðist geislakjól.
Blómin blíð, björt og fríð,
blika fjalls í hlíð.
Nú er fagurt flest í dag
fuglar syngja gleðibrag.
Sumarljóð, sæl og rjóð
syngja börnin góð.

Blátt lítið blóm eitt er

Blátt lítið blóm eitt er,
ber nafnið „Gleymdu' ei mér“,
Væri ég fuglinn frjáls,
flygi' ég til þín.
Svo mína sálu nú
sigraða hefur þú,
engu ég unna má
öðru en þér.

Öxar við ána

Öxar við ána
árdags í ljóma
upp rísi þjóðlið
og skipist í sveit.
Skjótum upp fána
skært lúðra hljóma,
skundum á Þingvöll
og treystum vor heit.
Fram fram aldrei að víkja
fram fram bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðaböndum.
tökum saman höndum.
Stríðum, vinnum vorri þjóð.

Sólin skín

Sólin skín,
sólin skín.
Allt um kring,
allt um kring.
Býr til birtu og skugga,
skín inn um minn glugga.
Mér verður hlýtt,
mér verður hlýtt.
(Lag: Meistari Jakob)

Regnið streymir

Regnið streymir,
regnið streymir.
Yfir jörð,
yfir jörð.
Drippi, drippi, dropp, dropp.
drippi, drippi, dropp, dropp.
Pollur hér,
handa mér.
(Lag: Meistari Jakob)

Um sólina og tunglið

Hvað gerir sólin þegar hún sest á kvöldin?
Háttar litlu geislana ofan í himinsængina
og fyrir stóru gluggana hún dregur stjörnutjöldin
Það gerir sólin á kvöldin
Hvað gerir tunglið þegar það tekur völdin?
Hristir silfurhattinn sinn, svo hrynur úr honum
draumurinn
og sáldrast yfir koll og kinn er sefur barnafjöldin
Það gerir tunglið á kvöldin

Í sól og sumaryl

Í sól og sumaryl, ég sat einn fagran dag.
Í sól og sumaryl, ég samdi þetta lag.
Fuglarnir sungu og lítil falleg hjón
flugu um loftin blá, hve það var fögur sjón.
Í sól og sumaryl, sér léku lítil börn
ljúft, við litla tjörn.

Í sól og sumaryl, ég sat og horfði á
hreykna þrastarmóður mata unga sína smá.
Faðirinn stoltur stóð þar sperrtur hjá
og fagurt söng svo fyllti loftin blá.
Í sól og sumaryl, sér léku lítil börn
ljúft, við litla tjörn.

Í sól og sumaryl, ég samdi þetta lag,
hve fagurt var þann dag.

Nú er sumar

Nú er sumar,
gleðjist gumar,
gaman er í dag.
Brosir veröld víða,
veðurlagsins blíða,
eykur yndishag.

Látum spretta,
spori léttu,
spræka fáka nú.
Eftir sitjá engi,
örvar víf og drengi,
sumarskemmtun sú.

Tíminn líður,
tíminn býður,
sælan sólskinsdag.
Yndi er úti á grundum,
yndi heim þá skundum,
seint um sólarlag.

Ef væri ég söngvari

Ef væri ég söngvari
syngi ég ljóð,
/: um sólina vorið
og land mitt og þjóð.:/

En mömmu ég gæfi
mín ljúfustu ljóð,
/: hún leiðir mig, verndar
og er mér svo góð.:/

Kvæðið um fuglana

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar guðs í Paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré, sem fann ég út við sjó
ég fugla skar og líka' úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýt að geta sungið í þá líf.

Þeir geta sumir synt á læk og tjörn,
og sumir verða alltaf lítil börn.
En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri' í fjarska villtan vængjabyt.
Um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís,
og hlustið, englar guðs í Paradís.

Hann Tumi fer á fætur

Hann Tumi fer á fætur
við fyrsta hanagal
að sitja yfir ánum
lengst inni Fagradal.

Hann lætur hugann líða
svo langt um dali og fjöll,
því kóngur vill hann verða
í voða stórri höll.

Og Snati hans er hirðfífl
og hrútur ráðgjafinn,
og smalarhóll er höllin
en hvar er drottningin?

Bráðum fæðast lítil lömb

(Lag: Fyrr var oft í koti kátt)

Bráðum fæðast lítil lömb
leika sér og hoppa
með lítinn munn og litla vömb
lambagrasíð kroppa.
Við skulum koma og klappa þeim
kvölds og bjartar nætur
reka þau í húsin heim
hvít með gula fætur.

Fuglarnir sem flýðu í haust,
fara að koma bráðum.
syngja þeir með sætri raust,
sveifla vængjum báðum.
Við skulum hlæja og heilsa þeim,
hjartansglöð og fegin,
þegar þeir koma þreyttir heim
þúsund mílna veginn.

Lagið um það sem er bannað

Það má ekki pissa bak við hurð
og ekki henda grjóti oní skurð
ekki fara í bæinn og kaupa popp og tyggjó
ekki nota skrufjárn fyrir sleikjó.

Það má ekki vaða út í sjó
og ekki fylla húfuna af snjó
ekki tína blómin sem eru úti í beði
ekki segja ráddi heldur réði.

Þetta fullorðna fólk er svo skrýtið,
það er alltaf að skamma mann,
þó maður geri ekki neitt,
það er alltaf að skamma mann.

Það má ekki skoða lítinn kall
og ekki gefa ketti drullumall
ekki skjóta pabba með byssunni frá ömmu
ekki tína orma handa mömmu.

Það má ekki hjóla úti búð
og ekki gefa litla bróður snúð
ekki fara að hlæja ef einhver er að detta
ekki gera hitt og ekki þetta.

Lítu sérhvert sólarlag

Sérhver **Em** draumur lifir aðeins eina **A7** nótt
sérhver **D** alda rís en hnígur jafnan **G** skjótt
hverju **Em** orði fylgir þögn
og **F#7** þögnin hverfur alltof **Bm** fljótt. **B7**

En þó að **Em** augnablikið aldrei fylli **A7** stund
skaltu **D** eiga við það mikilvægan **G** fund
því að **Em** tár sem þerrað burt
F#7 aldrei nær að græða **Bm** grund.

Em Lítu sérhvert **A7** sólarlag,
D sem þitt hinsta **Cmaj7** væri það.
Því **Em** morgni eftir orðinn **D** dag
Em enginn gengur **F#7** vísun **G** að. **Bb Bm**

Þú veist að **Em** tímans köldu fjötra enginn **A7** flýr
enginn **D** frá hans löngu glímu aftur **G** snýr.
Því skaltu **Em** fanga þessa stund
því **F#7** fegurðin í henni **Bm** býr.

Em Lítu sérhvert **A7** sólarlag,
D sem þitt hinsta **Cmaj7** væri það.
Því **Em** morgni eftir orðinn **D** dag
Em enginn gengur **F#7** vísun **Bm** að.

Frú Kónguló

//: Um vefinn sinn labbar frú Kónguló. ://
Hún ætlar að ná sér í flugu.

Fyrst nær hún sér í eina,
svo nær hún sér í tvær,
svo nær hún sér í þrjár.....

//: Svo labbar Frú Kónguló aftur heim ://
og sefur í alla nótt.

Það er krókódill í lyftunni minni

Það er krókódill í lyftunni minni,
ég er svolítið smeik við hann.
Það er krókódill í lyftunni minni,
og hann getur étið mann.

Aahhh Krókódill **XX** förum **XX**
á 1. hæð (2.3.4.5.....)
þú færð ekki að éta mig,
því að það er ég sem ræð.

Skátasyrpa

Úti um mela og móa

Úti' um mela og móa
syngur mjúkrödduð lóa
og frá sporléttum spóa
heyrist sprellfjörugt lag.
A-a-a-holle-rasse-hía holle-rasse-hí gú gú
holle-rasse-hía holle-rasse-hí gú gú
holle-rasse-hía holle-rasse-hí gú gú
holle-rasse-hía- húúú

Úti' um strendur og stalla
hlakkar stór veiðibjalla.
Heyrið ómana alla
yfir flóa og fjörð.
Holle-rasse hía...

Hérna' er krían á kreiki,
þarna' er krumminn á reiki.
Börnin léttstíg í leiki
fara líka í dag.
Holle-rasse-hía...

Hljóma lögin við látum;
hæfir lífsglöðum skátum
rómi kveða með kátum
hérna kringum vorn eld
Holle-rasse-hía...

Með sól í hjarta

Með sól í hjarta
og söng á vörum
við setjumst niður
í grænni laut.
Í lágu kjarri
við kveikjum eldinn
kakó hitum
og eldum graut.
(Ragnar Jóhannesson)

Þýtur í laufi

Þýtur í laufi bálið brennur
blærinn hvíslar sofðu rótt.
Hljóður í hafið röðull rennur,
roðnar og býður góða nótt.
Vaka þá ennþá vinnir saman,
varðeldi hjá í fögrum dal.
Lífið er söngur, glaurur gaman,
gleðin hún býr í fjallasal.

Kveikjum eld

Kveikjum eld, kveikjum eld, kátt hann brennur,
sérhvert kveld, sérhert kveld, syngjum dátt.
Örar blóð, örar blóð um æðar rennur,
blikar glóð, blikar glóð, brestur hátt.

Hæ, bálið brennur, bjarma á kinnar slær.
Að logum leikur ljúfasti aftanblær.
Kveikjum eld, kveikjum eld, kátt hann brennur,
sérhvert kveld, sérhvert kveld, syngjum dátt.
Oddgeir Kristjánsson / Árni úr Eyjum

Litla flugan

Lækur tifar létt við máða steina
lítil fjóla grær við skriðufót
Bláskel liggur brotin milli hleina
í bænum hvílir íturvaxin snót

Ef ég væri orðin lítil fluga
ég inn um gluggan þreytti flugið mitt
og þó ég ei til annars mætti duga
ég eflaust gæti kitlað nefið þitt,
ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.

Vikivakar

Sunnan yfir sæinn breiða
Sumarylind vindar leiða.
Draumalandið himinheiða
Hlær og opnar skautið sitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt!
A a a a a a a a.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt.

Gakk þú út í græna lundinn,
gáðu fram á bláu sundin.
Mundu að það er stutt hver stundin,
stopult jarðneskt yndi þitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt.
A a a a a a a a.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt.

Allt hið liðna er ljúft að geyma,
láta sig í vöku dreyma.
Sólskinsdögum síst má gleyma,
segðu engum manni hitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt.
A a a a a a a a.
Vorið kemur, heimur hlýnar,
hjartað mitt.